

Јесте ли чули људи из свијета вашег?

Ко су ђаци из разреда нашег?!

Ако нисте, рећемо вам ми,

Све ћемо их редом поменути.

Рећи ћу вам прво ово,

Мада за нас то није ништа ново.

Зовемо их камере, 1, 2 и 3

Његош „Џивџан“, Марко „Врана“, Лука „Брзи“,

Ко год у разред уђе, њега „сниме“,

Читав дан се зезају с њиме.

О њему смишљају разне форе,

Да можеш напунити Јадранско море.

У задњој клупи Сара и Теодора,

Прича разних ту бити мора.

А, чак и Милана, тиха као бубица,

Са њих двије постане причалица.

Иако говоре да их школа мучи,

Свака од њих добро учи.

А што се тиче Марије, мене и Јане,

Приче растежемо на све стране.

А и Немању у разговор увучемо,

Чудим се како се не потучемо.

У задњој клупи у трећем реду,

За трицу из контролног би се попели на греду.

Павле и Зоран, нема нико трећи,

Преписивачи су највећи.

Недељко је у првој клупи,

Често се деси да нешто лупи.

Али, он се само шали,

Да би се другари насмијали.

А Владимир је прича десета,

Кад одговарање крене,

Или нешто замјени или преокрене.

Често се и збуни,

И разред се смијехом напуни.

То је било све о разреду овом,

Надам се да сте се насмијали причи новој.

Ова прича сад слободно лети, поздравља вас разред девети.